

Chương 11

Hơi Nóng Kích Tình

Một ngày rất nhanh trôi qua, màn đêm nơi đây tràn ngập ánh sao..Không ồn ào không xô bồ như ở thành phố hoa lệ...

Ánh trăng nhẹ nhàng chiếu rọi xuống cảnh đẹp âm áp đang diễn ra..Theo lối đi trải đầy hòn sỏi trắng là khu suối nước nóng nằm trong khuôn viên ngôi nhà mà Trình Viện đã thuê...Quần áo bị quăng bừa bãi dưới đất, hồ tắm nước nóng được xây bằng đá thô, trong hồ hai thân thể trần trụi đang ôm lấy nhau, làm cho nhiệt độ trong hồ tắm vốn đã nóng nay càng nóng hơn.

Trình Viện thân người vạm vỡ dựa lưng vào thành hồ để Y Tịnh nằm trong lòng..Làn nước nóng hòa với da thịt khiến các dây thần kinh như buông lỏng vô cùng thoải mái..

Y Tịnh mắt khép hờ dựa vào lòng ngực rắn chắc của Trình Viện..Bình yên nói không nên lời, cô ước gì hạnh phúc này kéo dài mãi mãi..

Dưới sự tác động của nước nóng, da thịt trắng hồng, làn nước trong veo với mùi thơm của tinh dầu đặc chế của nơi đây làm thư giãn đầu óc, cụp mắt nhìn người con gái trong lòng, mềm mại xinh đẹp đến động lòng người, cực kỳ trêu người..

Nghỉ dưỡng tinh thần từ lúc giờ cũng đủ rồi chứ nhỉ!

Ánh mắt người đàn ông bắt đầu xấu xa, làn môi hôn nhẹ lên gáy tai rồi ngậm vào mút mát...

-” Bà xã...”

-” Sao anh...?”

Y Tịnh vẫn chưa biết chồng mình đang hóa sói, cô vẫn khép hờ mắt hưởng lấy thoải mái làn nước nóng mang lại...

Anh bắt đầu hôn lên cổ cô dọc theo cần cổ trắng mịn gặm nhấm..

-” Ừm..Viện...”

Cảm thấy có gì đó không đúng, Y Tịnh xoay mặt nhìn anh, bắt gặp ánh mắt nóng bỏng của anh cô hốt hoảng..cảm nhận ngay mình có thứ gì đó cứng nóng chọc vào...

-” Ông xã...ừm..”

Trình Viện cười mút lấy môi cô..anh cạ môi cô khàn giọng..

-” Bà xã người ta nói làm tình trong suối nước nóng rất kích thích chúng ta thử nha...”

Anh nghe lâu rồi.Hôm nay mới được trải nghiệm..

-” Nhưng..nhưng..ừm..”

Anh nào cho cô từ chối ôm lấy mặt cô tận tình hôn sâu, cái lưỡi chắc khỏe kéo lấy lưỡi cô mút lấy say mê...

Bàn tay to lớn của anh ôm lấy cơ thể nhỏ nhắn của cô, bắt đầu không an phận chạy lung tung, anh bóp lấy nơi mềm mại của cô, bị bàn tay to lớn của anh kích thích nên da thịt cô đã ứng hồng..

-” Ừm..hic...Viện...”

Y Tịnh dưới ánh trăng da thịt trắng muốt, cô bị anh xoay người ngồi lên đùi anh...Nụ hôn quá mạnh mẽ và cuồng dã, Y Tịnh ngã người người ra sau, nức nở..Trình Viện hưng hăng như quỷ khát máu vùi đầu vào cổ cô không ngừng liếm mút...

-” Bảo bối à..chỉ muốn nuốt em vào bụng”

Anh râm rì trong miệng mút mỗi tác da cô đều đỏ ửng.. đôi môi tham lam hôn lên nụ hoa, nơi đã nổi lên phản ứng theo cơ thể của cô, đầu lưỡi anh liếm vòng quanh chấm đỏ nhỏ nhắn, không ngừng đảo qua đảo lại, kích thích khiến Y Tịnh không ngừng rên rỉ.

-” Ông xã..Ông xã...”

Anh cắn nhẹ lên điểm hồng..

Kích thích mãnh liệt rốt cuộc cũng làm cô tỉnh lại, thở nhẹ.

-” Đau ...”

Âm thanh mềm mại, rõ ràng đang kháng nghị nhưng lại làm cho người ta càng muốn bắt nạt cô hơn...

-” Thích không bảo bối..hửm?”

Anh thì thầm bên tai cô, như ma quỷ đang dụ dỗ cô, hơi thở tràn ngập tình dục. Người đàn ông ít nói lạnh lùng thế mà không biết từ khi nào khi hai người ân ái anh rất thích nói những lời làm người ta đỏ mặt thế này..

Bất quá, anh không đợi cô trả lời, hai đùi cường tráng của anh mở rộng kéo theo hai đùi non mềm của cô, khiến cô chỉ có thể mở rộng hơn trước mặt anh. Nhìn xuống cảnh đẹp mờ ảo phía dưới..Trình Viện ôm lấy ót Y Tinh liếm khắp mặt xuống xương quai xanh của cô..Bàn tay tà ác đưa xuống phía dưới cử động mạnh mẽ nói u cốc phái nữ...

-” Huhu..á..Viện..đừng mà...Huhu.”

-” Ngoan!thả lỏng cho anh vào..”

Cô quá khít chặt..Cũng không làm khó lấy cô, thuận theo làn nước anh nâng hông cao lên đâm sâu vào trong..

-” A...”

Quá tuyệt vời..quá sáng khoái..

Anh thở dài nhìn cô bởi vì dục vọng mà khuôn mặt xinh đẹp trở nên kiêu mị, khuôn mặt đỏ bừng, mắt phủ mờ sương, đôi môi hé mở ni non rên rỉ, đã là đàn ông không ai mà không muốn nhún chàm lấy cô...

Trình Viện đưa lưỡi nhẹ liếm, nơi mềm mại cao ngất đong đưa theo từng nhịp thở.

Bờ hông găng rỏi không ngừng nhịp nhàng luân động..Bàn tay ôm lấy bờ hông mềm mại tròn lẳn kích thích..Anh cố ý chậm chạp hành hạ cô..Giây phút này đâu dễ có được..

-” Hức..ông xã...em...”

Cô khó chịu cắn cắn môi không nói nên lời..

-” Hửm..Muôn sao?”

Anh cười xấu xa hôn lên cái miệng nhỏ..

Y Tinh ôm lấy cổ anh yếu ớt dựa vào người anh vùi khuôn mặt xấu hổ vào cổ anh, nũng nịu..

-” Anh..anh ức hiếp người ta “

-” Haha..Ăn vạ..ai dạy em thế hả?”

Trình Viện nghe cô nũng nịu mà cười ha hả, bàn tay hung hăng bóp lấy hông cô..

Cô gái này thật sinh ra để đòi mạng anh mà..

-” Được rồi.Cho em..”

Anh trêu chọc rồi nâng mông cao lên, ôm cô đi về phía ghềnh đá..

-” Á...”

Y Tịnh hốt hoảng ôm lấy cổ anh..Bị anh đặt lên trên thành hồ...Trình Viện đứng thẳng chen vào giữa hai chân cô, tư thế này khiến anh đi sâu vào cô hơn...

Y Tịnh ngửa mặt lên đón nhận nụ hôn mạnh mẽ của anh..Phía dưới hai chân mở rộng người đàn ông chen chút trong cơ thể cô..từ nhẹ nhàng dần cuồng dã...

-” A..... Không cần..... Huhu..chậm..chậm thôi anh...”

Động tác của anh quá mức mãnh liệt,cuộc kích tình này làm cô không chịu nổi, khoái cảm ngập đầu khiến cô sợ hãi, cô khóc cầu xin, không ngừng đạt tới cao trào làm cho đầu cô choáng váng, trước mắt mờ ảo hơi sương..

Cơ thể hai người buộc chặt lấy nhau, mồ hôi đầm đìa...anh mạnh mẽ cuồng dã như dã thú, ghì sát vào cơ thể cô..Âm thanh phát ra theo từng động tác va chạm kịch liệt của hai thân thể,hòa vào tiếng nước càng kích thích Trình Viện đến tột cùng..

-” Á...”

Hai người run lên ở trong cơ thể cô anh mạnh mẽ bắn ra mầm móng của chính mình..

Y Tịnh thở hổn hển..Quá kích thích! Quá mãnh liệt.

Trình Viện mỉm cười hôn lên môi cô, lại bế cô lên đi vào trong..

-” A...Anh..em mệt quá..”

Bị anh ôm lấy nhìn có vẻ anh chưa thỏa mãn Y Tịnh hoảng sợ không tin trừng mắt nhìn anh.

-” Bây giờ mới bắt đầu.Bà xã à..!”

Trình Viện hôn lên môi cô cười nói...

Y Tịnh há hốc miệng không thốt nên lời..Có ai đánh cho cô ngất xỉu cho rồi không..

Một đêm dài đầy cảm xúc..Gần đến sáng Trình Viện mới vừa lòng ôm cô vợ nhỏ đã mệt lã ngủ từ bao giờ..

Khoan khoái chìm vào giấc mơ đẹp cùng vợ..

Chương 12

Trở Về

Hạnh phúc như mật ngọt phủ quanh Trình Viện và Y Tịnh. Hai người vi vu ở Nhật Bản vẫn chưa muốn về...

Trình Viện cảm nhận rất rõ ba mươi năm qua, đây là thời gian sống và hạnh phúc nhất của anh..Tình yêu đến với họ rất nhẹ nhàng và tự nhiên rồi lại bùng cháy dữ dội..

Một người đàn ông cố chấp như Trình Viện nhưng giờ đây phút giây nào cũng bị hình ảnh cô vợ nhỏ đánh chiếm, trong lòng còn rầu lo qua thời gian nghỉ phép anh làm sao đi làm lại đây..Sẽ nhớ cô đến chết mất...

Mỗi tối Y Tịnh nhỏ nhắn nằm trong lòng Trình Viện ngoan ngoãn hiểu chuyện khiến anh yêu thương không thôi...

Lúc thấy cô cười rạng rỡ, lúc thì ngọt ngào ôm lấy anh, lúc bị anh ức hiếp khóc vang nài nỉ...Ánh mắt ướt át, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp chỉ thời gian ngắn đã khác sâu vào trái tim khô cằn của Trình Viện..

Bên cạnh anh cô không cần mạnh mẽ hay kiên cường chỉ cần là cô vợ nhỏ được anh bảo hộ cung chầu trong vòng tay...

Đây không là trách nhiệm nữa rồi mà là sự cam tâm tình nguyện được yêu thương bảo vệ cho cô..Mỗi khi cô nở nụ cười hài lòng việc gì đó là anh cảm thấy thành tựu hơn bao giờ hết...

Trước khi đem về nước, Trình Viện đưa Y Tịnh xuống khu phố Shinjuku thuộc thủ đô ToKyo của Nhật Bản, là nơi mua sắm sầm uất, đồng thời cũng là khu tham quan vui chơi lớn nhất...

Hai người nắm tay nhau đi dạo khắp nơi khu phố...như bao đôi tình nhân khác đang nắm tay nhau ngắm phố xá..

Mua rất nhiều quà đem về, Trình Viện lại rất giỏi tiếng Nhật, anh bắt đầu dĩ trở thành thông dịch viên cho cô vợ nhỏ..Khi hỏi giá món hàng báo lại với cô..Y Tịnh sẽ có cử chỉ vô cùng khoa trương..

-” Ôi! đắt quá “

Mặt mày nhăn lại một nhúm khiến Trình Viện bật cười ha hả, học theo cô mà trả giá người bán..Cái này mà để cấp dưới anh biết được sẽ lên lút cười vào mặt anh...

Những món hàng này giá cả rất bình dân, anh có thể mua cho cô nhiều thứ giá trị hơn thế nữa..Thế nhưng cô vợ bướng bỉnh bắt anh phải trả giá nếu không sẽ không mua..

Nhìn các món ăn nào là gà xiên que nướng, bánh crepe, bánh cá Taiyaki vô cùng ngon miệng..

Trình Viện mua rất nhiều thức ăn vặt cho cô, cầm cây thịt xiên nướng đưa đến miệng Y Tĩnh..

-” Ăn thử nào “

Y Tĩnh ngoan ngoan hé miệng, lại bị hơi nóng làm cho hít hà..Trình Viện bật cười nhào đến thổi thổi vào miệng cô..

Thật quá khoa trương..Hình ảnh hai người thân mật vô cùng tự nhiên làm cho người bán hàng phải thốt lên..

-” Ôi! Vợ chồng nhà này thật đáng yêu..”

Sau khi dứt cho Y Tĩnh ăn no, nhìn trên miệng cô bóng loáng dầu mỡ..Dưới ánh đèn đường lấp lánh khuôn mặt trắng nõn của vợ làm Trình Viện không kiềm lòng đặng ôm lấy mặt cô trao cho cô nụ hôn...

-” Ừm..”

Ôi! Chồng ơi rất là nhiều người đi qua nhìn mình nha...mà cô lại không phản kháng lại anh, nên mặc anh làm càn bậy trên phố..

Trình Viện say sưa hôn cho thỏa lòng rồi mới buông cô ra..Khuôn mặt Y Tĩnh đỏ au..thở phì phò đánh vào ngực anh ,Trình Viện cười vui vẻ ôm lấy cô đi về phía trước tránh cho cô vợ nào đó không ngừng xấu hổ..

Khi đi rất hào hứng khi về luôn buồn bã, đây là tâm trạng của bao người...

Lần này Y Tĩnh đã quen nên không còn say máy bay nhiều nữa..Chỉ là cô rất buồn ngủ vì đêm qua ai đó hóa sói hành hạ không cho cô ngủ...

Chiếc chăn phủ qua cho hai người Y Tĩnh nằm trong vòng tay của Trình Viện ngủ ngon lành đến khi máy bay hạ cánh..

Tại Trình Gia..

-” Mẹ à, cái này con mua cho mẹ đây, Ba! Còn cái này của ba “

Y Tịnh đưa ra các chiến lợi phẩm mà mình mua được biếu ba mẹ chồng..

Trình Viện dựa lưng vào ghế, ánh mắt cung chiều nhìn cô vợ nhỏ khuôn mặt sáng ngời hạnh phúc...

Phúc Nhã miệng cười không khép lại được..

Trình Khiêm khi đối mặt với Y Tịnh ông sắc mặt liền ôn hòa hiem có..

-” Cảm ơn con “

Nhìn những món quà còn dấu chăm chút lựa cho mình, Trình Khiêm rất hài lòng...

-” Cảm ơn con gái..Thật là! có khi nào mẹ nhận được quà từ thằng nhóc kia đâu..Bởi vậy có con là hiểu chuyện nhất mà thôi “

Phúc Nhã ướm chiếc áo lên người không ngừng thích thú còn liếc mắt xem thường đứa con trai..

Y Tịnh đưa mắt nhìn Trình Viện chỉ thấy anh cười với cô rất dịu dàng, làm gì không nghe lời oán trách của Phúc Nhã...

Nhìn hai đứa nhỏ liếc mắt đưa tình người mẹ chồng nào đó vui không thôi...

Tại Tàn gia..

Tàn Tuyết Mẫn vừa vào cửa đã thấy ba mình ngồi đợi cô ta ở sofa..

-” Ba.Có chuyện gì gấp sao.Ba gọi con về làm gì “

Tàn Mạnh vẻ mặt đăm chiêu, thờ dài nhìn con gái mình..

-” Hôm kia ba có tình cờ gặp Trình Phan.

Ông ta nói với ba, khi con về nước có tới Trình Gia đúng không?”

Tàn Tuyết Mẫn gật đầu mỉm cười..

-” Dạ.đúng ạ.Có gì sao ba?”

-” Con vẫn chưa quên được Trình Viện?”

Tàn Mạnh nhấn mạnh câu nói, như nhìn thấu suy nghĩ của con gái mình...

Lãng tránh ánh mắt của ông..Tàn Tuyết Mẫn không vui nói..

-” Ba nói gì vậy..Dù sao ngày xưa con với anh

cũng từng qua lại, đến thăm ba mẹ anh ấy thì có vấn đề gì đâu..Ba làm to chuyện lên rồi đó..”

-” Com đừng tưởng ba không hiểu suy nghĩ của con.Con không cam tâm khi nghe Trình Viện kết hôn..Ngày xưa khi còn dứt ljoac1 ra đi, ba đã khuyên con như

thế nào để sau này không hối hận.Nhưng con có nghe không..Bây giờ người ta có vợ rồi con lại muốn quay về chen vào cuộc sống của người ta..Ba dạy con như vậy sao “

Tần Tuyết Mẫn môi mím chặt, ánh mắt không cam lòng hùng hực không hề che giấu..

-” Ba con lóm rồi.Con biết mình phải làm gì.”

Lời nói của của cô ta càng khiến Tần Mạnh thêm tức giận, ông cao giọng quát lớn..

-” Con biết sao..Con biết cái gì.Con có biết cô vợ của Trình Viện bây giờ là do cha mẹ của Trình Viện chọn lựa không.Con có biết cô ta được lòng hai người đó như thế nào.Con có Trình Gia có thể lực ra sao hay không.Con muốn chết thì đừng lôi ba theo cùng “

Lời nói ông khiến Tần Tuyết Mẫn giận run, cô ta cố chấp phản biện..

-” Ai hỏi cưới cô ta không quan trọng.Quan trọng là Trình Viện không yêu cô ta..”

Qua lời kể của Trình Tâm, Tần Tuyết Mẫn biết rõ chuyện Trình Viện sau khi cưới không ngó ngang đến Y Tịnh.Điều đó chứng tỏ anh không hề yêu cô ấy.

-” Vậy con thì sao.Tiểu Mẫn con tỉnh lại đi.Ngay từ đầu con cố sống cố chết theo đuổi Trình Viện, nó đã không hề yêu con.Nếu không có chuyện con đỡ cho nó một gạt lần đó..Thì nó làm gì chấp nhận qua lại với con.”

-” Ba đừng nói nữa..”

Không muốn nghe những lời sự thật..Tần Mạnh thở dài nắm tay con gai như cầu xin..

-” Tuyết Mẫn.Con phải nghe ba.Nếu nó thương con, khi con đòi chia tay nó không một lời níu kéo.Khi con bỏ đi du học nó cũng không cản..Một câu hỏi thăm cũng không có như rằng con chưa tồn tại trong cuộc sống nó vậy.Con là người hiểu rõ nhất..Sao Cin lại muốn hành hạ mình..”

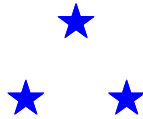
-” Đủ rồi..đủ rồi..ba đừng nói nữa có được không..Nếu không còn chuyện gì con đi đây..”

-” Tuyết Mẫn..”

Cô không muốn nghe, sự thật thường làm cin người đau lòng..Mặc kệ Tần Mạnh nói hết lời..cái gì cô ta cũng không nghe vào..

Chương 13

Hàng Xóm

Trong quầy bar nhạc nổi sập sinh, Tàn Tuyết Mẫn cầm ly rượu nhìn sắc đỏ óng ánh lại nhớ lại chuyện ngày xưa.. Từng lời nói của Tàn Mạnh vang lên bên tai...

Quá khứ như thác ùa về, đúng vậy ba của cô nói đúng, cô không cam lòng khi thấy Trình Viện hạnh phúc với người khác...

Khi cô gặp anh là năm cô học cấp ba. Trình Viện học hơn cô hai lớp.. Lần đầu gặp anh cô đã thích anh rồi.. Về ngoài nam tính, lạnh lùng.. Đặt biệt anh rất có tiếng trong trường biết bao nữ sinh ngưỡng mộ.. Khi nghe họ truyền miệng về gia cảnh nhà anh, cô càng ngưỡng mộ anh hơn. Một lần tình cờ cô theo ba của cô đến buổi tiệc do Chú Ba của Trình Viện tổ chức... Cô gặp lại anh.. Anh ngồi im lặng trên bờ hồ, tránh xa thế giới huyền nào bên trong.. cũng chẳng biết anh suy nghĩ gì nữa đến khi cô ngồi bên cạnh anh vẫn không hay.. Cô liền thừa cơ hội làm quen với anh, cô nhớ ngày đó cô bỏ đi ngại ngùng nói với anh rất nhiều thế mà một chữ anh cũng không trả lời cô, vô tình đứng dậy bỏ đi..

Nhưng cô không bỏ cuộc qua ngày đó cô thường xuyên cố tình tạo cơ hội gặp mặt anh trong trường.. Mặc ai nói gì cô luôn đi theo anh.. Qua một thời gian dài khi cô cảm thấy mệt mỏi muốn bỏ cuộc lại gặp một chuyện khiến Trình Viện chấp nhận cô..

Đó là một lần cô phát hiện anh đánh nhau với một đám côn đồ ở trong hẻm. Cô đã giúp anh đỡ lấy một gậy từ bọn chúng.. Đó là lần đầu tiên anh nhìn cô, ôm lấy cô. Về mặt vẫn vô cảm nhưng trong ánh mắt anh lại có sự thay đổi.. Từ ngày đó khi cô mặt dày theo anh, anh sẽ không im lặng nữa lâu lâu sẽ mở miệng nói chuyện với cô... Đến khi anh tốt nghiệp.. Cô ngỡ lời muốn làm bạn gái anh.. Anh không từ chối hai người chính thức qua lại... Thương hại cũng được, cảm động cũng được cô mặc anh nghĩ gì, cứ thế lao đầu vào yêu anh...

Anh vào đại học thời gian dành cho cô không có. Khi cô cần thì gọi điện cho anh, chưa một lần anh gọi hỏi han cô thế nào..

Càng tệ hơn khi anh tốt nghiệp đại học, tất cả thời gian đều dành cho bọn tội phạm...

Trong mắt chỉ có sự nghiệp và sự nghiệp...

Quá sức chịu đựng cô tìm đến anh hờn dỗi nói chia tay, anh chỉ gật đầu không một lời níu kéo..Cô lại nuôi hi vọng nói rằng sẽ đi du học..Anh rất rộng rãi chúc cô thượng lộ bình an..

Nhìn bóng dáng anh cao ngất khuất sau ánh đèn..Cô biết bao năm qua lòng anh chưa một lần có cô...

Khi nghe anh kết hôn, cô bao lần tự hỏi, người anh lấy sẽ như thế..Là người anh yêu sao.Nếu người đó được anh yêu sẽ hạnh phúc ra sao..Cô bỏ ra năm năm để theo đuổi tình yêu của anh nhưng vô vọng..

Càng nghĩ cô lại không cam tâm, thật sự ngày đó cô rất yêu anh nhưng sự vô tình của khiến cô phải oán hờn.Dù qua bên Mỹ cô yêu đương bao nhiêu người, thế mà khi nghe anh cưới vợ lòng cô một lần nữa lại tan nát...

Nếu hôn nhân của anh không hạnh phúc tại sao cô lại không thể chen vào..Biết đâu sau thời gian xa cách anh đã ân hận khi để đánh mất cô thì sao..?

Mà Y Tịnh! cô gái ấy một chút cũng không xứng với anh..Cô bỏ ra cả thanh xuân để yêu anh..Còn cô ta thì sao, dựa vào gì để có anh..

dòng rượ đỏ không ngừng làm cay nóng cổ họng Tần Tuyết Mẫn..Ánh mắt bị ánh đèn che lấp cả lí trí..

Hết ngày phép Trình Viện bắt đầu đi làm trở lại dù không muốn nhưng anh không thể không đi...Đây là suy nghĩ chưa bao giờ có bao năm qua..

Từ trên lầu đi xuống đã nghe mùi thơm thức ăn bay vào mũi.. chân bước nhẹ, nhìn thân ảnh đang bận rộn trong bếp..

Cánh tay dang ra ôm lấy Y Tịnh từ phía sau, vùi đầu vào cổ cô mè nheo..

-” Bà xã.Thật chỉ muốn ở nhà ôm em mà thôi “

Y Tịnh buồn cười tắt bếp, xoay người ôm lấy mặt anh cười nói..

-” Anh ở nhà lấy tiền đâu nuôi em hả?”

-”Tiền trong thẻ anh đưa em.Đủ để nuôi em suốt đời “

Trình Viện thơm lên môi cô, mút liền mấy cái mới chịu thả ra..

-” Anh làm sếp mà không nêu gương cho cấp dưới..Ngoan nào ăn sáng rồi đi làm..Đề trễ bây giờ “

Y Tịnh nhéo mũi anh cười híp mắt rất đáng yêu...

Bữa sáng đơn giản lại vô cùng ấm áp.. Trình Viện nhìn lên bàn thức ăn, lại nhìn Y Tịnh ngồi bên cạnh thỏa mãn không thôi...

-” Anh chạy xe cẩn thận “

Ăn xong bữa sáng, ra dáng một cô vợ nhỏ đưa anh ra cửa, Y Tịnh nhón chân sửa lại cổ áo cho anh, dặn dò anh vài điều...

Trình Viện béo lấy má cô, mắt dài nheo lại..

-” Hôn tạm biệt “

Anh diêm ngón tay lên môi mình, chờ đợi cô thực hiện..Y Tịnh lườm lấy anh, nhưng vẫn ngoan ngoãn nhón chân hôn lên môi anh..Trình Viện nào chịu nụ hôn phớt lờ, đề lấy ót cô, đổi khách làm chủ..Say mê mút mát đôi môi mềm mại của vợ đến khi hài lòng mới buông ra..

-” Anh đi đây..”

Vẻ mặt vô lại thật khiến người khác tức giận mà, nhìn anh cười sáng khoái mà đi làm..Y Tịnh sờ lấy môi mình chỉ biết cười trừ...

Cô nhìn đồng hồ, chạy lên phòng lấy chìa khóa và tiên đi siêu thị mua vài thứ...

Khóa cửa nhà cẩn thận, Y Tịnh đứng đợi thang máy..Cửa thang máy vừa mở, Tần Tuyết Mẫn bước ra,hai người nhìn nhau có chút bất ngờ...

Tần Tuyết Mẫn nở nụ cười thân thiện..

-” Em còn nhớ chị không?”

Y Tịnh gật đầu..

-” Nhớ à..Chị cũng ở đây à..”

-” Đúng rồi chị mới dọn đến.Chị ở lâu này căn 209..Em ở nhà số mấy...”

-” Dạ 301 “

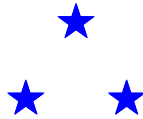
Tần Tuyết Mẫn cười hớn hở, tự nhiên nắm tay Y Tịnh...

-” Ôi.Tốt quá!chúng ta là hàng xóm rồi.Chị ở đối diện em nha “

Y Tịnh nhìn bàn tay mình bị cô ta nắm lấy, miệng nở nụ cười nhạt...

Chương 14

Thấu Lòng Nhau

Không biết lí do vì sao sự xuất hiện của Tần Tuyệt Mẫn, lại làm Y Tịnh luôn cảm thấy bất an...Chính cô cũng không lí giải được..

Tuy Tần Tuyệt Mẫn luôn thân thiện nói cười mỗi khi gặp cô, nhưng Y Tịnh lại không nhìn ra sự chân thật và nhiệt tình trong mắt cô ta..

Y Tịnh cảm thấy mình vớ vẩn và thật vô lí..Chỉ vì sự xuất hiện một người mà làm đầu óc không yên, còn không hiểu được lí do..

Y Tịnh trước khi lấy Trình Viện, cô thuộc dạng người không mấy sôi nổi tính cách trầm lặng ít kết giao bạn bè.An phận vào việc của chính mình, ngoài học hành công việc, ba mẹ, cô không thích kết giao..

Cũng chẳng biết vì sao..Nhưng nó đã hình thành vào tính cách của cô..Chỉ từ khi bên cạnh Trình Viện, cô mới cởi mở hơn, tháo bỏ vẻ ngoài kiên cố của bản thân để anh bảo bọc yêu thương...

Trình Viện sau khi làm việc xong, mở cửa bước vào bắt gặp cô vợ nhỏ đang ngồi thẩn thờ trên giường..vẻ mặt đăm chiêu khó hiểu..

Nghe tiếng mở cửa cô ngẩng mặt nhìn anh nhỏ giọng..

-” Xong việc rồi hả anh? “

Trình Viện gật đầu ngồi xuống, kéo lấy cô ôm vào lòng..xoa xoa khuôn mặt trắng nõn..

-” Có chuyện gì sao? Nói anh nghe “

Cô chớp mắt mông lung, suy nghĩ một chút lắc đầu..

-” Không có.Ngủ thôi anh “

-” Ngồi yên “

Vừa muốn thoát khỏi lòng anh, liền bị anh kéo lại vẻ mặt trầm xuống không vui...

Trong suy nghĩ của Trình Viện, khi anh phát hiện ở bên cạnh cô anh hạnh phúc,rồi yêu cô lúc này không hay.Một lòng chỉ muốn đem những thứ tốt đẹp nhất

cho cô..Anh cũng muốn cô giống anh, mở lòng mình ra, việc của cô chính là việc của anh.Nỗi lo lắng của cô sẽ làm anh càng lo hơn thế.Nên bây giờ thấy cô trước mặt anh cô vẫn không giữ kẽ như vậy rất khiến anh không vui..

-” Tịnh Tịnh! em còn nhớ anh đã nói gì với em không?”

Y Tịnh mở to mắt nhìn anh, cô biết anh đang giận, mím nhẹ môi chần chừ chẳng biết trả lời thế nào..

Trình Viện thở dài thật là không biết phải làm sao với cô mà..Anh lạnh giọng..

-” Anh đã từng nói, ở bên cạnh anh em không cần phải mạnh mẽ hay giữ bất cứ lo lắng gì trong lòng.Anh là chồng em, bất cứ chuyện gì em điều có thể chia sẻ với anh..em hiểu không?”

Y Tịnh chỉ biết gật đầu, không phải cô không muốn nói, nhưng nói như thế nào, không khéo anh lại nghĩ cô nhỏ nhen suy nghĩ lung tung..Đây chỉ là cảm giác từ một phía..không ngờ trần trở này lại làm anh không vui..

Trình Viện im lặng nhìn cô vài giây, kéo lấy tay cô..

-” Có gì để nói với anh không?”

Anh nhân nhượng tạo cho cô cơ hội mở lòng mình..Y Tịnh biết rằng không nói không được, cô căn nhắc một chút mới nói..

-” Thật ra chẳng có chuyện gì đâu.Chỉ là hôm nay em gặp Tuyết Mẫn bạn học của anh đấy.Cô ta chuyển đến sống đối diện nhà chúng ta..”

Chân mày Trình Viện cau chặt lại, sau đó anh nhìn chằm chằm khuôn mặt vợ mình..

-” Vậy vì sao em phải suy nghĩ đến mức thần thờ ra?”

Đây mới là vấn đề anh quan tâm..

Y Tịnh cúi đầu, ai da đã nói rồi mà, nói ra thế nào cũng xấu hổ..

-” Không cho trốn tránh “

Trình Viện bá đạo giữ lấy cằm của cô, bắt cô mặt đối mặt với anh..Y Tịnh liếm liếm môi..

-” Em..em..cũng không biết nữa..Nhưng từ khi gặp cô ấy, trong lòng em lại bất an, nhưng không biết mình lo lắng chuyện gì..”

Trình Viện ngó ra, sau đó hôn lên miêng cô cười đến vui vẻ..

-” Bà xã! em nhìn ra được điều gì đúng không? “

Thấy anh hết giận còn cười, Y Tịnh khó hiểu suy nghĩ một chút lại nói..

-” Nhìn ra gì ạ..Em chỉ thấy cô Tuyết Mẫn đấy mỗi lần gặp em luôn tỏ ra thân thiện nhưng trong mắt cô ấy không có điều đấy..Còn khi nhìn anh thì..”

-” Thì sao?”

Trình Viện nhướn mày nhìn cô vợ nhỏ phân tích..

Nghĩ nghĩ dùng từ nào thích hợp, Y Tịnh nín áo anh..

-” Đúng rồi giống như là quyến luyến, tình ý dào dạt..Còn gì nữa em nghĩ không ra..”

Nhìn cô cau mày, cố tìm từ để miêu tả..

Trình Viện bật cười hôn tới tấp lên mặt cô..

-” Em cũng không quá ngốc “

Buông cô ra anh nằm xuống giường, gối tay sau ót nhìn cô trêu chọc..

Nghe anh nói thế, hai mắt Y Tịnh trừng lớn khom người nằm lên người anh, lấp bắp khản trương..

-” Ý anh nói, hai người..hai người..”

Trình Viện thản nhiên gạt đầu, anh thấy quá khứ đã qua cũng không có gì quan trọng, mà cũng đâu đậm sâu gì..Nên rất hào phóng nói cho Y Tịnh nghe..Sẽ tốt hơn để cô nghe từ một người khác..

-” Anh cũng không biết dùng từ gì cho anh và cô ta..”

-” Là sao?”

Trình Viện kéo cô nằm xuống, kể lại tóm tắt câu chuyện..Nghe xong Y Tịnh cảm thấy Tuyết Mẫn lúc đó thật đáng thương..Cô đánh lên ngực anh..

-” Nếu không yêu người ta sao anh lại chấp nhận mối quan hệ đó..Anh không biết đối với phụ nữ rất yếu lòng à...”

Trình Viện suy nghĩ một chút lại nói..

-” Lúc đầu thì anh cảm động.Anh cũng không giỏi việc theo đuổi một ai.Mà cô ta rất kiên trì trong việc này..Anh chỉ nghĩ biết đâu thời gian sau này bọn anh bên cạnh nhau chắc anh sẽ dần yêu cô ấy..Nhưng khi anh vào trường cảnh sát, bận bịu tới tâm mặt mũi,chẳng có thời gian dành cho cô ấy, không ngờ cô ấy chịu không được..

Khi cô ấy nói chia tay, anh không có một chút cảm xúc gì.Trong đầu còn nghĩ, sao mình không chia tay sớm hơn nhỉ.Để không thấy có lỗi với cô ấy vì làm phí thời gian của nhau..Sau ngày chia tay anh còn thấy nhẹ lòng chỉ chuyên tâm tập

luyện..Từ đó anh rút kinh nghiệm trong mấy chuyện tình cảm thì không nên có thương hại..dù cố gắng cũng không thể là yêu.”

Thì ra là như vậy! Ôi người đàn ông này trái tim thật sắc đá..Vậy còn với cô thì sao?

Y Tịnh kéo lấy cổ áo anh ngượng ngừng nói..

-” Thế...thế anh đối với em có giống vậy không?”

Có phải là thương hại hay là trách nhiệm không?

Trình Viện nhún mày, xoay người đè cô dưới thân, xoa lấy khuôn mặt non nớt của vợ, ánh mắt kiên định nhìn cô đầy thâm tình..

-” Lúc chưa gặp em, anh chỉ biết đến công việc.Nên khi nghe mẹ sắp xếp hôn sự của chúng ta, anh rất phiền lòng..Sợ lại giống trường hợp của Tần Tuyết Mẫn..

Một tháng sang Macao, anh suy nghĩ rất nhiều..Rồi khi gặp em, bên cạnh em, anh bao lần chửi mình ngốc nghếch vì đã phí phạm thời gian để được ở bên cạnh em sớm hơn.Anh mới phát hiện không phải anh chán ghét phụ nữ hay sợ phiền toái, mà là những người đó không phải là em..”

Anh im lặng vài giây vén tóc vô mím cười nói tiếp..

-” Hơn ba mươi tuổi anh mới nghiệm ra được..Thì ra yêu một người rất đơn giản.

Yêu thì không cần lý do.”

Tần Tuyết Mẫn bỏ ra năm năm để lấy lòng anh.Thế mà một chút rung động dành cho cô ta cũng không có..Còn cô gái ngốc này chỉ cần im lặng nhìn anh, đã khiến anh sẵn sàng dâng trái tim giao cho cô..

Yêu đơn giản là yêu thôi!

-” Đồ ngốc sao khóc rồi..Haiz..Biết vậy không nói em nghe..”

Lời anh nói từng câu từng chữ, khắc sâu vào lòng Y Tịnh, cô cảm động cô hạnh phúc..

Khi mới bắt đầu chỉ là an phận muốn làm một người vợ đúng nghĩa.Khi bên cạnh anh rồi cô lại tham lam muốn được anh yêu..

Bây giờ nghe nói rõ lòng mình, cô vô cùng hạnh phúc chẳng thốt nên lời...

Lau nước mắt cho vợ, anh rất sợ nhìn thấy cô khóc...Y Tịnh chùi nước mũi nước mắt lên áo anh..nghe ngào..

-” Em..em cũng yêu anh biết làm sao đây..huhu “

Trình Viện dở khóc dở cười, trái tim vô cùng hạnh phúc và mẫn nguyện..

Lại nhìn cô vợ không ngừng khóc nức nở

.Chỉ còn biết dùng cách hôn lấy môi cô để cô ngừng khóc..việc làm này vô cùng hiệu nghiệm.Y Tịnh ôm lấy cổ anh, nhắm mắt lại say sưa đáp lại nụ hôn của anh quên cả khóc..

Thì ra trần trở vô cảm bao nhiêu năm qua chỉ vì chưa tìm đúng người để anh toàn tâm toàn ý yêu thương mà thôi..

Một khi con tim đã lên tiếng lựa chọn, thì chắc chắn rằng mỗi người ta yêu đều là đúng đắn.

Không có chuyện yêu sai, lại càng không có chuyện yêu lầm.

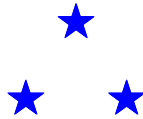
Nếu không phải là người ấy, thì tim đã không rung động.

Nếu không phải là người ấy, thì câu chuyện đã chẳng vui.

Và nếu không phải là người ấy, thì đã không yêu. Vậy thôi!

Chương 15

Đôi Mắt

Hôm nay chủ nhật, Trình Viện ở nhà với vợ..

Sau khi ăn sáng xong, bọn họ không về Trình Gia mà cùng nhau đi siêu thị mua đồ..

Y Tịnh cầm từng thứ nhìn giá hần hồi mới bỏ vào xe..Trình Viện chỉ biết lắc đầu đẩy xe theo kệ bên..

Y Tịnh đến khi xoay đầu nhìn lại, đồ ăn đã chất đầy xe.Không phải chứ, cô mua đâu nhiều đến vậy...

-” Hừ..Là anh bỏ vào đúng không? “

Y Tịnh phụng phịu đánh lên vai anh tra hỏi..

Trình Viện nhún vai, béo lấy má cô..

-” Bà xã à.Mấy thứ này tính cho anh “

Y Tịnh trừng mắt nhìn anh..

-” Tiền của anh là tiền của ai hả? Anh dám để quỹ đen.Tối nay phạt anh không được ngủ với em “

Ui! Dạy dốt là anh mà..Y Tịnh nói rồi đành lấy chiếc xe đẩy đi, môi hồng tím tím cười, Trình Viện đuổi theo, kéo cô vào lòng đỡ dành..

-” Bà xã cả thân xác này anh cũng đã trao em rồi.Em đừng giận..Anh sẽ giao nộp tất cả thẻ cho em..Bà xã...”

Y Tịnh bật cười đẩy anh ra, Trình Viện mặt dày sáp lại hôn lên mặt cô mấy cái..làm Y Tịnh càng xấu hổ chân đi nhanh hơn, buổi sáng vui vẻ trời qua rất nhanh..

Trình Viện tay xách nách mang..Nhưng vẫn chừa ra bàn tay nắm lấy tay Y Tịnh..

Hai người rời khỏi thang máy, còn mấy bước nữa vào cửa..

Thì thấy Tần Tuyết Mẫn từ cửa nhà bước ra..Bắt gặp hai người tay trong tay, Tần Tuyết Mẫn nở nụ cười bước đến..

-” Hai người vừa đi siêu thị về à.?”

Y Tịnh không thấy Trình Viện trả lời, cô gật đầu, cười nhẹ..

-” Đúng vậy”

Ánh mắt Tần Tuyết Mẫn nhìn chăm chú Trình Viện, anh không né tránh nhưng ánh mắt lại không mang hơi ấm nào..

-” Mua thật nhiều đồ nhỉ.Chẳng phải anh không thích đi mua sắm sao?”

Ngày xưa cô muốn anh đưa cô đi mua thứ gì đó.Chẳng bao giờ anh đáp ứng..Vậy mà bây giờ còn ra vẻ một ông chồng nuông chiều vợ..

Y Tịnh gượng gạo khi thấy Tần Tuyết Mẫn không có ý hỏi cô, mà chỉ đặt vào người Trình Viện..

Trình Viện nhếch môi..

-” Ngày xưa không thích, bây giờ thích..Vào nhà thôi bà xã “

Anh nắm tay Y Tịnh bước đến cửa nhà..

Y Tịnh theo lịch sự gật đầu chào cô ta..Tần Tuyết Mẫn mỉm cười tránh đường cho hai người họ bước qua..

Cô ta cúi đầu đi về thang máy, bên tai vang lên tiếng cười đùa của Trình Viện..

-” Bà xã..chìa khóa trong túi quần của anh..Em lấy đi “

-” Ui..Em mò đi đâu thế..Em cố ý đúng không?”

Giọng Y Tịnh hờn dỗi.

-” Anh biến thái..Rót cuộc chìa khóa ở đâu..”

-” Bên trái..Ồ! em lại ăn đậu hũ của anh rồi..Bà xã! Em háo sắc quá đi..”

-” Ai háo sắc..Hả? “

-” Nhột..nhột...haha...là anh..là anh..”

Đến khi cửa thang máy đóng lại mới kết thúc tiếng cười đùa làm tan nát trái tim người khác thế này...

Tần Tuyết Mẫn chống tay lên tường, hơi thở nặng trĩch..Thì ra đây mới là con người thật của anh.

Tại sao sự dịu dàng, thương yêu đấy anh không dành cho cô một chút cũng được...

Nhìn cách anh cưng chiều Y Tịnh, ánh mắt dịu dàng dành cho cô ấy..Càng khiến Tần Tuyết Mẫn thêm đố kỵ..Cô thật không cam lòng...

Sau khi ăn cơm tối, Y Tịnh nằm trên đùi Trình Viện xem ti vi..Trình Viện dựa lưng vào ghế, cánh tay chòang qua thân thể mềm mại của vợ..Hai người chăm chú xem bộ phim hành động mới mua lúc sáng..

Y Tịnh lúc trước không có sở thích coi phim hành động..Nhưng từ khi ở chung với Trình Viện, xem riết thành ghiền luôn...

Không khí rất ấm áp cho đến khi tiếng cửa vang lên..

-” Ai thế nhỉ?”

Y Tịnh nhú mày hỏi Trình Viện..

-” Để anh đi xem..”

Y Tịnh ngồi dậy? Trình Viện ra mở cửa, có chút không ngờ người bấm chuông là Tần Tuyết Mẫn trên tay cô ta còn cầm đĩa bánh..

-” Xin lỗi làm phiền..Em có tỳ bánh mới làm..Muôn đem qua biếu hai người ăn thử..”

Trình Viện cau mày, làm sao anh không nhìn ra ý tứ trong mắt cô ta...

-” Ai thế anh..?”

Y Tịnh quỳ trên ghế, ôm lấy thành ghế hướng mắt nhìn Trình Viện..

-” Là tôi..”

Trình Viện chưa kịp trả lời..Tần Tuyết Mẫn đã nghiêng mặt vào cửa , lớn tiếng nói vào...

Y Tịnh nghe tiếng Tần Tuyết Mẫn, cô xỏ dép đi ra..

Tần Tuyết Mẫn thấy Y Tịnh,cô ta vui vẻ đưa đĩa bánh cho Y Tịnh..

-” Tiểu Tịnh..Bánh này là do chị làm..Em ăn thử có ngon không..”

Y Tịnh nhìn qua Trình Viện lại không tiện từ chối đưa tay cầm lấy..

-” Cảm ơn Chị...”

Tần Tuyết Mẫn ngẩng mặt nhìn Trình Viện..

-” Viện..Em biết anh không thích ăn ngọt, nên em bỏ rất ít đường “

Bàn tay Y Tịnh cầm lấy đĩa bánh cứng ngắt..

Cô đưa mắt nhìn Trình Viện..Lúc này anh lại cười ôm lấy vai cô..điềm nhiên trả lời với Tần Tuyết Mẫn..

-” Tôi không thích ăn vặt..Mà Tịnh Tịnh cũng vậy.Nhưng dù sao cũng cảm ơn cô.Không có gì nữa, nghỉ sớm đi..”

Cổ họng Tần Tuyết Mẫn khô khốc,nụ cười tắt lịm..Gượng gạo gật đầu..

-” Vậy sao.Em không biết.Không làm phiền hai người nữa..Em về phòng đây..”

Tần Tuyết Mẫn xoay người liền nghe tiếng đóng cửa vang sau lưng..

Y Tịnh cầm đĩa bánh, cũng chẳng biết làm sao, nhưng cô lại có chút tức giận, ừ thì vô lý nhưng không thể kiềm chế được bức bối trong lòng..Bước đến trước mặt Trình Viện đặt lên tay anh..

-” Anh tự giải quyết đi “

Còn lờm anh một cái rồi bỏ lên lầu..Trình Viện ai oán nói theo..

-” Gì vậy.Em là người nhận mà..Thật là..”

Nhìn đĩa bánh đầy chán ghét..Trình Viện để trên bàn rồi chạy nhanh lên lầu, chỉ sợ không kịp Y Tịnh sẽ khóa cửa lại...